

var, til at uddanne Soldaten i den Retning, hvori han burde og skulde uddannes. Dette kan ganske vist ikke gjenmensføres fuldstændig i Leiren, dels paa Grund af den indskrænkede Tid — og jeg siger, at Tiden er for kort — og dels paa Grund af det Terrains Bestaafenhed, hvori Leirvøvelserne i Serdeleshed i de 14 Dage blive afholdte. Det har oftere gjort mig ondt her i Salen at have hørt Udtalelser af Medlemmer, der ganske vist ikke selv have gjort Leirvøvelserne med, men som have faaet deres Anskuelse gennem Andre, der have været med i Leiren, om, at Leirvøvelserne maa anses for at være unyttig Tidspilde. Det er nu en fuldstændig Misforstaaelse, at Leiren skulde være unyttig. Jeg vil ikke paaftaa som afgjort, at Leirvøvelserne have bragt alle de Resultater, man har ønsket og ventet, men for Underafdelingernes og Afdelingernes Vedkommende har Resultatet været godt. Hvorledes det har været for de Høitbefalende, skal jeg lade staa hen; men jeg skal erklære, at hver Gang jeg har forladt Leiren, har jeg haft en tydelig Fornemmelse af, at det Kompagni, jeg førte tilbage til Garnisonen, var et Kompagni af en ganske anden Bestaafenhed end det, hoormed jeg rykkede ud fra Garnisonen, og jeg skal tillige med Glæde ved denne Leilighed udtale, at den Dag, da jeg skulde skilles fra mine Folk efter Leirvøvelserne, har altid for mig været en Dag, der var blandet af Ekstendtlighed og af Sorg, af Ekstendtlighed mod mine Undergivne for Alt, hvad de havde udført af Pligtoskyldelse og Tjenstiver, og af Sorg over, at jeg ikke mere skulde se de mange Ansigter, som jeg under Leilivet havde lært at holde af, og jeg har altid været gjennemtrængt af en Fornemmelse af, at denne Følelse ogsaa er bleven delt af mine Undergivne. Jeg tror derfor, at foruden den praktiske Nytte, som Leiren virkelig har til at gjenmemarbejde og fammemarbejde Afdelingerne, har den ogsaa den gavnlige Følge, at den lærer de Underordnede og de Overordnede at slutte sig nærmere til hinanden. Det vil vistnok ikke undre Nogen, hvarken den høitærede Minister eller det høie Thing, naar jeg udtaler, at dette Lovforslag er fremkommet som en meget ubehagelig Overraskelse, idetmindste for de militære Medlemmer her i Salen. De militære Medlemmer have sidet her i Thinget i alle de Aar, hvori Sørlødens Revision har været til Forhandling, og der har her gjort sig hos Flertallet en Tendents gjældende til at bringe vor Hær saameget som muligt henimod en Militær ved at forlorte Tjenestetiden for Mandskabet og Uddannelsen for Befalingsmændene. Dette have vi militære Medlemmer af alle Rækker søgt at bekæmpe, isølge vor bedste Overbevisning om, at, dersom vi skulde gaa længere hen imod Militærsystemet, end vi allerede ere komne, vil det egentlig være unyttigt at holde en Hær, thi den vil være ubrugelig overfor ethvert alvorligt Til-

fælde. Jeg tror, at dette Lovforslag, ligesom et andet Forslag af en tidligere Minister, har skaffet vor Stilling ikke saa lidet; thi vel forsikrer den høitærede Minister, at det kun er et Forsøg paa et Aar, men Indrømmelsen er allerede gjort, og det vil være vanskeligt for den høitærede Minister eller en mulig anden Minister at modstaa de Lyster og de Forbringere, som dette Lovforslag paa en vis Maade giver Fremkomst til, saavel i Henseende til Leiren, som ogsaa hvis det virkelig skulde blive Uvord med en Revision af Hærløven. Imidlertid, Lovforslaget er nu engang kommet frem, og den ærede Minister synes at have megen Lyst til at anstille en Prøve, men jeg har ikke kunnet blive overbevist om, at denne Prøve vil faae noget heldigt Udsald. Imidlertid skal jeg ikke nu lægge Lovforslaget videre Hindringer i veien, det bliver den høitærede Ministers Sag at anstille denne Prøve og at opnaa saa gode eller saa flette Resultater, som det kan medføre. Jeg skal derfor, da jeg som sagt ikke er bleven overbevist om Lovforslagets Godhed, — men heller ikke har kunnet indse, hvorledes Lovforslaget skal føres igennem — afholde mig fra at stemme.

Berg: Jeg har kun et Par Ord at sige. Det ærede Medlem, der sidst talte, har Ret. Dette Lovforslags Fremkomst har opvakt visse Lyster og Tilspieligheder, men paa hvilken Side disse Lyster og Tilspieligheder ligge, skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Jeg vil kun sige et Par Ord i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) udtalte. Det bebrøvede mig at høre, at hans Modstand mod dette Regjeringsforslag var ikke Begyndelsen til en Omvendelse paa det politiske Omraade. Det ærede Medlem yttrede nemlig, at han var ligesaa trofast en Regjeringsven i større Spørgsmaal, som han hidtil har været. Det er altsaa kun, naar Regjeringen selv med den yderste Spids af den lille Tinger viser nogen Imødekommen imod Tanker og Ønsker fra den Side af Salen, hvortil jeg hører, at vi kunne høre det ærede Medlem optræde antiministerielt. Jeg kom ved denne Leilighed til at tænke paa det ærede Medlems og hans nærmeste Venners Stilling ligeoverfor en anden Krigsminister, som paa Regjeringens Vegne forelagde et Lovforslag til Forandring i den militære Straffelov; da var det ærede Medlem ligeledes antiministeriel. Og hvorfor? Fordi der i det paagjældende Lovforslag var taget noget Hensyn til den Side af Salen, hvortil jeg hører. Jeg har kun villet bemærke dette for at faae pointeret nærmere denne Modstand mod Lovforslaget, ogsaa hvad den politiske Side angaar. Selve Lovforslaget er jo fra den Side, hvorfra jeg kan se det, blevet omtalt saaledes, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa. Jeg nærer ingen Tvivl om,